

רע"פ 7005/14 - עידן דגן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 7005/14

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: עידן דגן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 6.10.2014, בעפ"ג 39588-03-14, שניתן על-ידי כב' השופטים ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; מ' סוקולוב

בשם המבקש: עו"ד זוהר ברזילי

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטים ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"נ; מ' סוקולוב), בעפ"ג 39588-03-14, מיום 6.10.2014, בגדרו נדחה ערעור כל גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' השופטת ה' נאור), בת"פ 32795-03-12, מיום 17.2.2014.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש.

עמוד 1

בהחלטתי מיום 22.10.2014, הוריתי על עיכוב ביצוע עונש המאסר עד להכרעה בבקשה לרשות ערעור.

רקע והליכים קודמים

3. בכתב אישום שהוגש נגד המבקש, נאמר כי המבקש גידל במעבדה בביתו סם מסוג קנבוס, במשקל כולל של 2,721 גרם. בנוסף, החזיק המבקש בביתו 3.3 גרם סם לצריכה עצמית, וכן ציוד וכלי עזר לגידול הסם. המבקש והמשיבה הציגו בפני בית המשפט הסדר טיעון, לפיו המשיבה תטען למתחם ענישה שנע בין 6 לבין 12 חודשי מאסר ולענישה ברף העליון של המתחם, והמבקש יודה במיוחס לו ויטען לעונש באופן פתוח. בהמשך לכך, המבקש הודה בעובדות כתב האישום והביע חרטה על מעשיו, ולצד זאת טען, כי הוא גידל את הסמים לצריכה עצמית, על רקע בעיות רפואיות מהן סבל. בית משפט השלום בתל אביב-יפו הרשיע את המבקש בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); ובעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים. ביום 17.2.2014, גזר בית משפט השלום את דינו של המבקש. במסגרת גזר הדין, נתן בית המשפט את דעתו לתסקיר שהוגש בעניינו של המבקש מטעם שירות המבחן, אשר נשא אופי שלילי, וכן המלצה להשית על המבקש עונש מאסר. כמו כן, נשקל לחומרה עברו הפלילי של המבקש, היקף גידול הסם והאמצעים שהחזיק המבקש לשם כך. לקולה, התחשב בית המשפט בעובדה שהמבקש הודה ונטל אחריות על מעשיו, וכן את הטענה כי מדובר בסם לשימוש עצמי. לאחר זאת, השית בית המשפט על המבקש את העונשים הבאים: 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט החזקת סם לשימוש עצמי; 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שלוש שנים, לבל יעבור המבקש עבירה של החזקת סם לשימוש עצמי; וכן קנס בסך 3,000 ש"ח או 45 ימי מאסר תמורתו.

4. המבקש הגיש ערעור על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי בתל אביב. לצורך הערעור, התיר בית המשפט למבקש להגיש, כראיות חדשות, מסמכים הנוגעים למצבו הרפואי. בפסק דין מיום 6.10.2014, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש, מאחר שלא נמצאה כל עילה להתערבות בעונש שהושת עליו. בין היתר, הובהר בפסק הדין, כי טענתו של המבקש, לפיה הוא גידל את הסם למטרת שימוש עצמי בלבד, לא היתה חלק מהסדר הטיעון, שבמסגרתו הודה המבקש בכתב האישום. כמו כן נדחתה טענתו של המבקש, לפיה הוא נפגע מכך שבית משפט השלום לא ציין בפניו את קיומה של האפשרות לסטות מן ההסכמות שהושגו בהסדר הטיעון. יצוין, כי לצורך הדיון בערעור, הורה בית המשפט המחוזי על קבלת תסקיר משלים. בתסקיר זה נאמר כי ניתן לזהות שינוי ראשוני בדפוסי התנהגותו של המבקש, אך המבקש לא הגיע, פעמיים, לביצוע בדיקות לאיתור סמים, ובית המשפט הדגיש את הקושי בכך, מבחינתו של המבקש.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה לרשות ערעור נמנות לא פחות משלוש-עשרה "שאלות משפטיות וציבוריות רחבות היקף". בין היתר, העלה המבקש טענות אשר נוגעות להיבטים שונים של הליך החתימה על הסדר טיעון והשלכותיו; הנסיבות בהן יידרשו בתי המשפט לקבל תסקיר משלים מטעם שירות המבחן; קיומו של פער בין תוכנו של תסקיר מעצר לתוכנו של תסקיר לעונש; מעמדן של "ראיות חדשות" בשלב הערעור; מתחם הענישה הראוי ב"עבירות גידול סם" לצריכה

עצמית", ושאלות נוספות. במוקד הבקשה, עומדת טענתו של המבקש, כי הוא גידל את הסמים לשימוש עצמי בלבד, בשל מצבו הרפואי, והערכאות הקודמות לא נתנו לעובדות אלה את משקלן הראוי, והחמירו עימו יתר על המידה. לצד הבקשה לרשות ערעור, הגיש המבקש בקשה להוספת ראיות חדשות: אסופת המלצות ואסמכתאות לעניין עיסוקו של המבקש.

דיון והכרעה

6. הלכה מושרשת היא, כי לא בנקל ייעתר בית משפט זה לבקשה לרשות ערעור "בגלגול שלישי", ורשות הערעור שמורה למקרים בהם מעוררת הבקשה סוגיה משפטית כבדת משקל ורחבת היקף, או כאשר מתקיים חשש לעיוות דינו של המבקש או לאי צדק כלפיו (רע"פ 5809/14 מזרחי נ' מדינת ישראל (25.11.2014); רע"פ 7600/14 לב נ' מדינת ישראל (23.11.2014); רע"פ 7109/14 סייג נ' מדינת ישראל (20.11.2014)). חרף טענותיו השונות של המבקש, עניינו אינו נמנה על מקרים אלה, ועל כן דין הבקשה להידחות. הבקשה לרשות ערעור עטויה איצטלה של שאלות עקרוניות רבות, ואולם, הלכה למעשה, אין בה אלא השגה על מידת העונש שהושת על המבקש בנסיבות המקרה הקונקרטי. בנוסף, ובפרט נוכח עברו הפלילי של המבקש, העונש שהושת עליו אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (ראו, למשל, רע"פ 7675/13 סעפין נ' מדינת ישראל (26.1.2014); רע"פ 6138/05 נמלה נ' מדינת ישראל (8.11.2005)), ועל כן, גם בהיבט זה, דין הבקשה להידחות (רע"פ 7293/14 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (23.11.2014); רע"פ 7290/14 בוחניק נ' מדינת ישראל (16.11.2014); רע"פ 5385/14 וייסמן נ' מדינת ישראל (2.9.2014)).

7. למעלה מן הנדרש, אציין כי גם לגופו של עניין, דין טענותיו של המבקש להידחות. חלק מטענותיו של המבקש מופנות כלפי תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו וכלפי היבטים הנוגעים בכך, אך בית המשפט המחוזי נענה, לפני משורת הדין, לבקשתו של המבקש להגשת תסקיר משלים. מאחר שהמבקש לא שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ולא התייצב לבדיקות לאיתור סמים בגופו, אין לו על מי להלין אלא על עצמו. גם בכל הנוגע להסדר הטיעון, אין ממש בטענותיו של המבקש. המבקש הודה בעובדות כתב האישום, מבלי שנערך בכתב האישום תיקון אשר מבסס את הטענה כי גידול הסמים נעשה לשימוש עצמי, ומכל מקום, בתי המשפט נתנו דעתם גם לטענה זו של המבקש, כפי שהובהר במפורש בהחלטותיהן. העונש אשר הושת על המבקש מצוי בתוך גבולותיו של הסדר הטיעון, וגם עניין זה מציב בפני המבקש משוכה גבוהה, בבואו להשיג על חומרת העונש (רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.6.2014)).

8. בתוך כך, אני דוחה את הבקשה להוספת ראיות לבקשת רשות הערעור. בקשה דומה נדחתה על-ידי בית המשפט המחוזי, אך הותר למבקש לטעון את טענותיו בנושא, ואינני רואה כל מקום להתערבות בהחלטה זו, נוכח ההלכות שנקבעו לעניין זה בפסיקה (ראו, בהקשר זה, רע"פ 2122/13 דבש נ' מדינת ישראל (9.5.2013)).

9. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

נוכח התוצאה, מתבטלת בזאת החלטתי מיום 22.10.2014, במסגרתה הוריתי על עיכוב ביצוע העונש. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 21.12.2014 עד לשעה 10:00, בימ"ר ניצן או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי

הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ח' בכסלו התשע"ה (30.11.2014).

שׁוֹפֵט
